

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Ak! hvor forandret!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 218. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011518639008.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

↪ Det var Synd at sige, at det gik stivt til paa benævnte gamle Herregaard; af den gamle adelige Prunk og Strunkhed var intet Andet tilbage, end de blotte Mure; og den nuværende Ejer havde ej engang en Kammertjeners Air og Anstand. Ikke fordi det brøstede ham paa Hovmod og Forfængelighed; ingenlunde! men det var ikke hiin ædle Stolthed, der grunder sig paa Pergament, Stammedræer, Baand og Stjerner. Hr. Lammestrup var ene og alene pengestolt: han havde en Maalestok af Sølv, efter hvilken han uden Persons Anseelse classificerede Alle og Enhver; en borgerlig Stodder stod i hans Rangforordning i Nummer med en adelig. En god Mand var efter hans og Egnens Sprogbrug synonym med en riig Mand; en fattig Mand var det selvsamme som en Kjeltring. Jeg seer endnu livagtig hans store tykke Corpus, hvorledes han stod og mødte for os i Døren med Hænderne i Kjoleskjøderne. Hans fede glindsende Ansigt griinte selvtilfreds og polidsk ad os; men han rørte sig ikke af Stedet, før vi Alle vare komne af Vognen: da udrakte han langsomt sin brede Næve, gav først Kammerraad Svirum (Spions Jagtcammerat) den hele Haand, og dernæst Hr. Ruricolus to Fingre - vi andre To fik et Nik til Deling. "Har I seet mine Stude?" vare de første Ord, jeg hørte af hans Mund; og da dertil blev svaret Nej, vedblev han med et endnu 219 lysere Smil: "Saa skal I Dæulen tej mæ* see Kram! det er ingen Træskokarle - kom kun! de staae tæt herudenfor Gaarden." Som han det sagde stak han atter Hænderne i Lommerne og vraltede afsted; Kammerraaden og Præsten fulgte efter i ærefrygtsfuld Forventning; men den unge Ruricolus og jeg bleve tvivlraadige staaende. Hr. Lammestrup vendte sig, da han var kommen midt hen i Borggaarden, halvt om imod os, og raabte: "De unge Fyrer forstaae dem vel ikke paa Saadannoget; de kan gaae ind til Kvindfolkene saalænge."